

22 Νοεμβρίου, 1995

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΒΑΒΕΛ ΜΠΟΥΤΙΚ
ΛΙΜΙΤΕΔ ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΟΥ
ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ
ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΕΧ ΡΑΡΤΕ ΤΗΝ 15/11/95 ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΜΕ ΑΡ. 9822/95.

(Αίτηση αρ. 190/95).

5 Προσωρινό διάταγμα — Ένορκη δήλωση συνοδευούσα αίτηση για προσωρινό διάταγμα, προγενέστερη της καταχώρησης της αγωγής — Προϋποθέσεις λήψης της υπ' όψη από το Δικαστήριο κατά την έκδοση του προσωρινού διατάγματος — Στοιχείο του επείγοντος στην έκδοση προσωρινού διατάγματος — Κρίση του Δικαστηρίου περί του επείγοντος.

10 Εγγυητήριο — Παράλειψη αναφοράς σε εγγυητήριο του αριθμού των λιρών που διάταξε το Δικαστήριο να δοθούν ως εγγύηση — Εγκυρότητα του εγγυητηρίου.

15 Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Προϋποθέσεις έκδοσης — Κατάδηλο νομικό λάθος στο σώμα της απόφασης — Ενέργεια του Δικαστηρίου χωρίς δικαιοδοσία ή καθ' υπέρβασή της.

20 Εναντίον της αιτήτριας εταιρείας, εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας προσωρινό διάταγμα που της απαγόρευσε να χρησιμοποιεί, αντιποιείται ή αντιγράφει τα εμπορικά σήματα "ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΝΟ". Πριν από την καταχώρηση της αγωγής τον Οκτώβριο του 1994, η ενάγουσα εταιρεία έστειλε σχετική επιστολή τον Μάιο του 1994.

25 Με αίτησή της ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου η αιτήτρια ζήτησε άδεια να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση προνομιακού εντάλματος τύπου certiorari με το οποίο να άκυρώνεται το προσωρινό διάταγμα εναντίον της.

Με την αίτησή της η αιτήτρια εταιρεία, πρόβαλε τρεις κυρίως λόγους για τους οποίους θα έπρεπε να της δοθεί η άδεια: πρώτον, το Δικαστήριο ενήργησε χωρίς να υπάρχει ενώπιον του μαρτυρία διότι η ένορκη δήλωση προς υποστήριξη της ex-parte αίτησης στην οποία εκδόθηκε το προσωρινό διάταγμα, είχε γίνει πριν από την καταχώρηση της αγωγής, δεύτερον το Δικαστήριο τελούσε υπό πλάνη περί το δίκαιο και είχε ενεργήσει καθ' υπέρβαση εξουσίας διότι στο εγγυητήριο που κατατέθηκε εκ μέρους της ενάγουσας εταιρείας δεν αναγράφεται ο αριθμός των £1.500.- που διέταξε να παραχωρηθούν ως εγγύηση για την έκδοση του διατάγματος και τρίτο, το Δικαστήριο ενήργησε κατά πλάνη περί τον νόμο ή χωρίς δικαιοδοσία διότι δεν είχε καταδειχθεί το στοιχείο του επείγοντος στην έκδοση του διατάγματος.

Αποφασίστηκε, ότι:

- (1) Είναι δυνατή η λήψη υπόψη από το Δικαστήριο μαρτυρίας υπό μορφή ένορκης δήλωσης συνοδευούσας ex-parte αίτηση για έκδοση προσωρινού διατάγματος η οποία γίνεται πριν από την καταχώρηση της αγωγής, εφόσον ακολουθήσει ο απαραίτητος συσχετισμός της με την αγωγή και η ενσωμάτωση του περιεχομένου στα δεδομένα της, 20
- (2) Το Δικαστήριο, δεν ενήργησε χωρίς να υπάρχει ενώπιον του μαρτυρία, διότι, παρ' όλων ότι η ένορκος δήλωση προς υποστήριξη της αίτησης για έκδοση του προσωρινού διατάγματος έγινε πριν από την καταχώρηση της αγωγής, εντούτοις ακολούθησε νέα ένορκη δήλωση με την οποία ο ενόρκως δηλών, υιοθέτησε και επανέλαβε το περιεχόμενο της πρώτης. 25
- (3) Παρ' όλων ότι δε γίνεται αναφορά στο ποσό των £1.500.- στο εγγυητήριο, από το περιεχόμενό του προκύπτει ότι γίνεται μνεία στη διαταγή του Δικαστηρίου που καθόρισε το ύψος της αποζημίωσης και συνεπώς το Δικαστήριο, εκδίδοντας το προσωρινό διάταγμα δεν τελούσε υπό πλάνη, ούτε ενήργησε καθ' υπέρβαση εξουσίας. 30
- (4) Ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου, υπήρχαν και άλλα δεδομένα τα οποία έπρεπε να σταθμίσει, προκειμένου να αποφασίσει αν υπήρχε το στοιχείο του επείγοντος στην έκδοση του προσωρινού διατάγματος, η δε καθυστέρηση στην καταχώρηση της αγωγής δεν ήταν αποφασιστικής σημασίας ώστε να κριθεί ότι δεν υπήρχε επείγουσα ανάγκη για τις παρασχεθείσες θεραπείες. 35

(5) Δεν αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση για παραχώρηση άδειας καταχώρησης αίτησης προς έκδοση εντάλματος certiorari.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Stavros Hotel Apartments Ltd και Άλλοι (Αρ. 2) (1994) 1 Α.Α.Δ. 836,

10

Αφρικάνα Διοκοθήκη Λτδ (1990) 1 Α.Α.Δ. 738,

In Re Hadjisoteriou (1968) 1 C.L.R. 429,

R.C.K. Sports Ltd (Αρ. 2) (1993) 1 Α.Α.Δ. 618.

15

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία η αιτήτρια εταιρεία επιδιώκει τη λήψη άδειας για να καταχωρήσει αίτηση για έκδοση διατάγματος τύπου Certiorari με σκοπό την ακύρωση του ex parte διατάγματος που εξέδωσε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στις 15.11.1995.

20

Ν. Γεωργιάδης, για την Αιτήτρια εταιρεία.

25

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Στις 24/10/95 η Διεθνής Βιομηχανία Ενδυμάτων Α.Ε., αλλοδαπή εταιρεία που φαίνεται πως έχει την έδρα της στην Αθήνα, κατέθεσε την υπ' αρ. 9822/95 αγωγή στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας εναντίον της αιτήτριας. Ας σημειωθεί ότι η τελευταία είναι τοπική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης. Αντίγραφο του ειδικώς οπισθογραφημένου κλητηρίου εντάλματος προσκομίστηκε ως τεκμ. 1. Στην ουσία πρόκειται για αγωγή για αθέμιτο ανταγωνισμό (passing off action), αστικό αδίκημα για το οποίο υπάρχει πρόβλεψη στο άρθρο 35 του περί Αστικών Αδικημάτων Νόμου, Κεφ. 148 (όπως τροποποιήθηκε).

30

35

Η συνοπτική προϊστορία του θέματος, όπως αναδύεται από το υλικό που κατέθεσε η ίδια η αιτήτρια, είναι απαραίτητο για την κατανόηση του κρινόμενου αιτήματος αλλά και των λόγων που το στηρίζουν. Η ξένη εταιρεία ισχυρίζεται ότι (α) από το Μάιο του 1994 έχει το δικαίωμα κατασκευής και εμπορίας ανά την υφήλιο ενδυμάτων που φέρουν το εμπορικό της σήμα AMERICANINO με απεικόνιση δύο κεφαλών ινδιάνων διαφορετικής απόχρωσης που είναι στραμμένες σε αντίθετες κατευθύνσεις (β) από το Σεπτέμβριο

40

του τρέχοντος έτους έχουν διορίσει κυπριακή εταιρεία ως αποκλειστικό αντιπρόσωπο των προϊόντων τους στην Κύπρο· και (γ) η αιτήτρια - και εναγόμενη στην αγωγή 9822/95 - διαθέτει στην κυπριακή αγορά μέσω των 6 καταστημάτων της που διατηρεί στη Λευκωσία και σε ολόκληρο το νησί ή μέσω μεταπωλητών της ενδύματα, ανάμεσα στα οποία και παντελόνια, χρησιμοποιώντας το παραπάνω όνομα και εμπορικό σήμα της ενάγουσας, τα οποία είναι απομίμηση των δικών της προϊόντων. 5

Με την αγωγή της η ενάγουσα επιδιώκει τη χορήγηση των θε- 10
ραπειών και της προστασίας που παρέχεται σε αυτού του είδους τις υποθέσεις. Πρωτίστως όμως επιζητεί την έκδοση απαγορευτικών διαταγμάτων διαρκείας, που να εμποδίζουν την αιτήτρια και όσους αντλούν δικαιώματα από αυτή να παραποιεί ή αντι- 15
γράφει τα παραπάνω εμπορικά της σήματα και που να παρουσιάζουν τα εμπορεύματά της σαν εκείνα των εναγόντων. Και επίσης να εισάγουν, πωλούν ή με άλλο τρόπο επιδίδονται στην εμπορία ειδών ένδυσης με τα σήματα της ενάγουσας.

Παράλληλα με την αγωγή η ενάγουσα καταχώρησε αίτηση ex 20
parte την ίδια ημέρα για τη χορήγηση προσωρινής προστασίας. Στις 15 τρέχοντος μήνα δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας εξέδωσε το προσωρινό διάταγμα, τεκ. 3 στην ένορκη δήλωση του κ. Γιάννου Προδρόμου, που είναι σύμβουλος και μέτοχος της αιτητριάς, που συνοδεύει και υποστηρίζει την πα- 25
ρούσα. Σύμφωνα με τους όρους του διατάγματος η αιτήτρια, οι υπάλληλοι, μεταπωλητές ή αντιπρόσωποι της εμποδίζονται

“(α) από του να χρησιμοποιούν απομιμούνται, αντιποιούνται και/ή αντιγράφουν τα εμπορικά σήματα “AMERICANINO”, 30
όνομα και απεικόνιση (2 κεφαλών ινδιάνων, η μία ανοικτόχρωμη να βλέπει αριστερά και η άλλη σκουρόχρωμη δεξιά) κα-τά τέτοιο τρόπο που να παριστάνουν (pass off) ότι τα εμπο-
ρευματά τους είναι εμπορεύματα των εναγόντων και/ή να πα- 35
ριστάνουν ότι τα αναφερόμενα σήματα σχετίζονται με οποιο-δήποτε τρόπο με αυτούς.

β) από του να εισάγουν, πωλούν, διανέμουν, προσφέρουν ή εκ- 40
θέτουν προς πώληση, διαφημίζουν ή καθ’ οιονδήποτε τρόπο συ-ναλλάσσονται με εμπορεύματα στην Κύπρο ή στο εξωτερικό που να φέρουν το όνομα και/ή απεικόνιση AMERICANINO.”

Πρέπει να τονισθεί στο σημείο αυτό ότι παρόλο που το πα-
ραπάνω διάταγμα εκδόθηκε σε διαδικασία χωρίς ειδοποίηση

στην αιτήτρια, το δικαίωμα ακρόασης παρέμεινε αλώβητο. Και τούτο διότι η υπόθεση είναι ορισμένη για ακρόαση στις 27 τρέχοντος μήνα για να δείξει λόγο η αιτήτρια “γιατί το παρόν διάταγμα να μη συνεχίσει να ισχύει”.

5

Με την αίτηση που υπάρχει τώρα ενώπιόν μου η αιτήτρια επιδιώκει τη λήψη άδειας να προωθήσει τη διαδικασία ακύρωσης του *ex parte* διατάγματος με το προνομιακό διάταγμα τύπου *certiorari*.

10

Χρειάζεται στο σημείο αυτό να ξαναγυρίσουμε στα γεγονότα. Ή ορθότερα στους ισχυρισμούς των διαδίκων. Η αιτήτρια διατείνεται πως εισάγει κατ’ αποκλειστικότητα από το 1989 τα παντελόνια AMERICANINO που με δικές της δαπάνες κατέστησαν γνωστά στη ντόπια αγορά (βλέπε παράγραφο 3 της ένορκης δήλωσης του κ. Γιάννου Προδρομού ημερ. 16/11/95). Η ενάγουσα αρνείται τον ισχυρισμό αυτό. Η δική της εκδοχή είναι ότι η αιτήτρια προμηθεύεται τα προϊόντα αυτά παράνομα από την ελλαδική εταιρεία ΜΕΚΕ Α.Ε., η οποία όμως από καιρό έπαυσε να έχει το δικαίωμα κατασκευής των προϊόντων AMERICANINO. Μάλιστα η εν λόγω εταιρεία υποχρεώθηκε ύστερα από δικαστική διαδικασία στην Ελλάδα να αποσύρει τα προϊόντα της από την ελληνική αγορά (βλέπε ένορκη δήλωση του κ. Α. Δημοσθένους μέγρος του τεκμ. 2 που συνοδεύει την εξ πάρτε αίτηση για έκδοση του διατάγματος).

15

20

25

Για να συμπληρωθεί το ιστορικό αναφέρω ότι η ενάγουσα υπέβαλε αίτημα εγγραφής των παραπάνω σημάτων στην Κύπρο, αλλά η αιτήτρια ενέστη. Και το ζήτημα αυτό παραμένει σε εκκρεμότητα. Όμως η αγωγή που αντιμετωπίζει η εναγομένη είναι για *passing off*.

30

Θα εξετάσω πρώτα το θέμα που αφορά το υλικό πάνω στο οποίο βασίστηκε το δικαστήριο για την έκδοση του διατάγματος. Ομολογουμένως, ένορκη δήλωση από το διευθυντή εξαγωγών της ενάγουσας, που είναι τμήμα του τεκμ. 2, έγινε την 21/9/95 προτού ασκηθεί η αγωγή. Υπενθυμίζω ότι η ημερομηνία της αγωγής είναι η 24/10/95. Είναι η θέση της αιτητριας ότι το δικαστήριο ενήργησε χωρίς να υπάρχει μαρτυρία και επομένως η παρούσα είναι κατάλληλη περίπτωση για την παραχώρηση άδειας. Στην υπόθεση *Stavros Hotel Apartments Ltd. και Άλλοι (Αρ. 2)* (1994) 1 Α.Α.Δ. 836, που επικαλέστηκε ο κ. Ν. Γεωργιάδης, κρίθηκε ουσιαστικά ότι μαρτυρία, υπό μορφή ένορκης δήλωσης, που προηγείται χρονικά της καταχώρησης της αγωγής δεν μπορεί να αποτελέσει το πραγματικό υπόβαθρο για τη χορήγηση θεραπείας. Απλούστατα γιατί το περιεχόμενό της συναρτάται με ανύπαρκτη αγωγή. Στην

35

40

ίδια όμως απόφαση τονίστηκε πως είναι δυνατή η λήψη υπόψη τέτοιας μαρτυρίας εφόσον ακολουθήσει ο απαραίτητος συσχετισμός της με την αγωγή και η ενσωμάτωση του περιεχομένου στα δεδομένα της. Αναφέρεται συναφώς ότι:

“Στους Halsbury’s Laws of England, 4η έκδοση, τόμος 24, παράγραφος 1059, (βλ. επίσης Annual Practice (1958) τόμος 1, σελ. 922) αναφέρεται νομολογία σύμφωνα με την οποία, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το Δικαστήριο μπορεί να εκδώσει παρεμπιπτόν διάταγμα παρά το ότι ο όρκος δόθηκε πριν από την έκδοση του κλητηρίου, με την προσθήκη όμως πως το Δικαστήριο, σε τέτοια περίπτωση, απαιτεί ανάληψη υποχρέωσης για επανόρκιση και κατάθεση νέας ένορκης δήλωσης.”

Έτσι η παρούσα περίπτωση διαφοροποιείται. Με νέα ένορκη δήλωση του ημερ. 30/10/95 (δηλαδή μετά την άσκηση της αγωγής) ο ίδιος ο μάρτυς υιοθέτησε και επανέλαβε το περιεχόμενο της δήλωσης του ημερ. 21/9/95. Πέραν τούτου υπάρχει και άλλο αποδεικτικό υλικό: ένορκη δήλωση από τον κ. Ανδρέα Δημοσθένους, διευθυντή καταστήματος που πωλεί και τα είδη ένδυσης AMERICANINO τα οποία προμηθεύεται από τον αντιπρόσωπο των εναγόντων στην Κύπρο και που αναφέρεται στα σχετικά στοιχεία. Είναι μέρος της δέσμης εγγράφων που συναποτελούν το τεκμ. 2. Θα πρόσθετα ότι στη δήλωση αυτή επισυνάφθηκαν και διάφορα τεκμήρια, τα οποία προφανώς ευρίσκονται στο φάκελο του δικαστηρίου.

Η επάρκεια της μαρτυρίας ήταν θέμα του πρωτόδικου δικαστηρίου. Είναι πάγια η νομολογιακή θέση ότι το διάταγμα certiorari δεν στοχεύει στη διόρθωση λανθασμένης απόφασης - το ενδεδειγμένο ένδικο μέσο για το σκοπό αυτό είναι η έφεση - είτε σε σχέση με το πραγματικό ή το νομικό της βάθος, εκτός βεβαίως στην περίπτωση που το νομικό λάθος παρουσιάζεται κατά τρόπον κατάδηλο στο ίδιο το σώμα της απόφασης ή έχουν παραβιασθεί οι κανόνες της φυσικής ή συνταγματικής δικαιοσύνης. Πέραν των λόγων αυτών χωρεί η έκδοση certiorari όποτε το δικαστήριο ενεργεί και αποφασίζει χωρίς ο νόμος να του έχει απονεμίσει σχετική δικαιοδοσία ή όταν υπερβαίνει τα όριά της. Εδώ δε συντρέχει κανένας από τους λόγους αυτούς. Το δικαστήριο είχε ενώπιόν του νομικά παραδεκτές μαρτυρίες. Η περί του αντιθέτου εισήγηση απορρίπτεται ως αβάσιμη.

Η πραγματική βάση για τη δεύτερη εισήγηση της αιτήτριας έχει ως εξής: Το δικαστήριο διέταξε την παροχή εγγύησης για £1.500

για την έκδοση του διατάγματος. Το εγγυητήριο που κατατέθηκε εκ μέρους της ενάγουσας δεν αναγράφει τον αριθμό αυτό (βλέπε φωτοαντίγραφο τεκμ. 4 στην ένορκη δήλωση του κ. Γιάννου Προδρόμου). Με αφορμή το στοιχείο αυτό ο δικηγόρος της αιτήτριας υπέβαλε ότι, εκδίδοντας το προσβαλλόμενο διάταγμα, το δικαστήριο τελούσε υπό πλάνη περί το δίκαιον και έχει ενεργήσει καθ' υπέρβαση εξουσίας. Το έγγραφο δεν έχει καμιά αξία εφόσον δεν αναγράφει το ποσό που καθορίστηκε και που θα κληθεί να πληρώσει η ενάγουσα στην περίπτωση που το διάταγμα κρίνεται αδικαιολόγητο. Θεμελιώνεται επομένως παράβαση του άρθρου 9.2 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 6, το οποίο έχει αναριθμηθεί σε άρθρο 8.2, που καθιστά την ανάληψη υποχρέωσης για αποζημίωση προϋπόθεση της παροχής θεραπείας.

Η νομική αυτή πρόταση είναι ορθή. Σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη η εγγυοδοσία αποτελεί πρόκριμα για την έκδοση του διατάγματος. Το άρθρο 9.2 - και τώρα 8.2 - αρχίζει με επιτακτικούς τόνους επί του θέματος: "before making any such order without notice". Η κρινόμενη όμως περίπτωση δεν μπορεί να παραλληλιστεί με την κατάσταση που διαμορφώθηκε στην υπόθεση **Αφρικάνα Δισκοθήκη Ατδ** (1990) 1 Α.Α.Δ. 738. Σ' αυτήν εντοπίζεται η παράλειψη ως εξής:

"Το Επαρχιακό Δικαστήριο εκδίδοντας το υπό κρίση διάταγμα δεν απαιτήσε από τους καθ' ών η αίτηση να αναλάβουν προσωπική υποχρέωση, με ή χωρίς εγγυητές, για την εξασφάλιση της υποχρέωσής τους για αποζημίωση των αιτητών."

Στην περίπτωσή μας υπάρχει πάλιν διαφορά. Η υποχρέωση αναλήφθηκε. Παρόλο που δε γίνεται αναφορά στο ποσό από την ανάγνωση του εγγράφου (τεκμ. 4) προκύπτει ότι γίνεται μνεία στη διαταγή του δικαστηρίου που καθόρισε το ύψος της αποζημίωσης:

"...παραχωρώ εγγύηση για τους ενάγοντες όπως η διαταγή του δικαστηρίου για την έκδοση ενδιάμεσου συντηρητικού διατάγματος στην αγωγή αυτή, το οποίο θα διατεθεί..."

Η εγγύηση δόθηκε μπροστά στον Πρωτοκολλητή ο οποίος και βεβαιώνει το γεγονός.

Η τρίτη εισήγηση είναι ότι δεν αποδείχθηκε και άλλη προϋπόθεση, το κατελείγον στοιχείο που πρέπει να ενυπάρχει, όπως προβλέπει το άρθρο 9.1 (8.1). Σχετικά με το σημείο αυτό αναφέρθηκε ότι ενώ οι ενάγοντες έστειλαν ειδοποίηση, όπως προε-

λέχθη, το Μάρτιο του 1994 καθυστέρησαν την έγερση αγωγής μέχρι τον Οκτώβριο. Αυτό δείχνει πως δεν πρόκειται για επείγουσα περίπτωση. Έτσι το δικαστήριο έδρασε υπό την επήρεια πλάνης περί το νόμο ή χωρίς δικαιοδοσία. Για τη σημασία του επείγοντος και τις επιπτώσεις στην εγκυρότητα εξάρτε διατάγματος ο κ. Γεωργιάδης αναφέρθηκε στην υπόθεση **Αναφορικά με τη Stavros Hotel Apartments Ltd. και Άλλοι (Αρ. 2)** (1994) 1 Α.Α.Δ. 836, η οποία παραπέμπει στην προγενέστερη νομολογία **in Re HadjiSoteriou** (1986) 1 C.L.R. 429, 440, και **Αναφορικά με την αίτηση της R.C.K. Sports Ltd. (Αρ. 2)** (1993) 1 Α.Α.Δ. 618. 5 10

Δεν έχω πεισθεί ότι δεν υπήρχε επείγουσα ανάγκη για τις παρασχεθείσες θεραπείες. Το θέμα δεν μπορεί να κριθεί μόνο από το περιστατικό στο οποίο στηρίζεται η αιτήτρια. Στην ένορκη δήλωση του κ. Δημοσθένους εκτίθενται και άλλα στοιχεία που έπρεπε να συνεκτιμήσει το δικαστήριο. Και δεν πρέπει να λησμονείται ότι η αιτήτρια δέχεται ότι οι σχετικές εμπορικές της δραστηριότητες επεκτείνονται σε όλη την Κύπρο και πως διαθέτει η ίδια μεγάλο αριθμό καταστημάτων για τη διάθεση τέτοιων προϊόντων. 15 20

Τέλος έχει λεχθεί ότι το δικαστήριο δεν μπορούσε να παράσχει θεραπεία ως η παράγραφος (B) του πιο πάνω διατάγματος. Κατά την εισήγηση η έκδοσή του αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρ. 27 του περί Συμβάσεων Νόμου, Κεφ. 149 που διασφαλίζουν την ελευθερία των εμπορικών συμβάσεων και επίσης του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου αρ. 207/89. 25

Πρέπει να σημειωθεί ότι και τα δύο αυτά θέματα τέθηκαν κατά γενικό και αόριστο τρόπο. Ομολογώ δυσκολεύομαι να διακρίνω τους συσχετισμούς με την κρινόμενη υπόθεση όπως την παρουσιάζει η ενάγουσα με το δικόγραφο και την αίτησή της για προσωρινή προστασία. Αλλά δε θα ήταν ορθό να εκφέρω οριστική κρίση γι' αυτό γιατί εμπεριέχει θέματα νομικά και πραγματικά που χρειάζονται σε βάθος διερεύνηση. Και κατά βάση βρίσκονται έξω από την εμβέλεια αυτής της διαδικασίας. 30 35

Με τις σκέψεις αυτές καταλήγω πως δεν υπάρχει από πρώτη άποψη υπόθεση για χορήγηση άδειας. Η αίτηση απορρίπτεται. 40

Η αίτηση απορρίπτεται.